

Část 4.-Příprava

Po třech týdnech byl Kurtis propuštěn, mohl běhat, skákat, střílet... Navrhla jsem návrat do Paříže, naštěstí souhlasil. V Paříži jsem si koupila nové pouzdro na pistole, zeleno-modro-černý top, khaki šortky, džíny, nový batoh a kotníčkové boty...jsem jen žena. Po nakupování, které Kurtis nesnáší, mě vzal do svého bytu. Rozhodl se, že udělá oběd, zatímco já jsem si zabalila věci. Po dobalení jsem se připojila ke Kurtisovi. Na stole byly párky a sendviče, při obědě jsem si všimla, že si Kurtis zapálil cigaretu, než skončila v jeho puse, sebrala jsem ji a hodila do koše.

„Proč kouříš?“ zeptala jsem se.

„Špatný zvyk, já vím, ale nemůžu si pomoci,“ odpověděl ostýchavě.

„Jestli mě chceš doprovázet, měl bys přestat,“ řekla jsem přísně.

„OK! Bez starostí, nebudu kouřit. Kromě dvou až tří dnů v týdnu,“ řekl.

„Nebudeš kouřit nikdy! Rozumíš?!“

„Ano, pane,“ řekl a zasalutoval mi.

„OK, máš sbaleno? Zamluvila jsem nám motorky,“ řekla jsem a vydala se ke dveřím, Kurtis mě následoval.

Nasedl na motorku a nastartoval, napodobila jsem ho. Vyjeli jsem vstříc letadlu do Utahu. Konečně jsme přistáli, otevřel se před námi nádherný výhled.